

[Lorentzen.]

og 20 000 indbyggere havde fået. Jeg skal ikke udlægge forfatteren til denne paragraf, men jeg kunne egentlig godt tænke mig, at den højtærede økonomiminister havde en vis indflydelse på den; tankegangen er ikke helt fremmed for den højtærede økonomiminister.

Dernæst sagde vi, især efter at vi havde fået materiale fra indenrigsministeriet, at skatten var aldeles uegnet som regulator. Nu kunne vi ganske vist, hvis vort parti, om jeg så må sige, kun var ude på at fiske stemmer, være mødt her og have sagt: ja, men vi vil godt være med f. eks. til en 25 pct.s lejeforhøjelse. Det afstod vi fuldstændigt fra. Vi ønskede kun, at skatten måtte gå ud, og at der så i øvrigt kunne forhandles på sagligt grundlag om lejeloven.

Hvad forslaget til lov om boligbyggeri angår, er det givet, at vi ikke ville ind på 94 pct.s grænsen — det er helt givet. Der kan også anføres andre punkter, vi ikke ville være med til, men bortset fra det skulle vi nok stort set, hvis regeringspartierne havde været forhandlingsvillige, eller hvis det havde været en regering, der bestod af ensartede elementer, have kunnet opnå enighed. Men sammensætningen er jo så uensartet, at jeg meget vel forstår, at det kan være vanskeligt for en sådan regering i spørgsmål som lejelov og byggestøttelov at være forhandlingsdygtig — for det var i virkeligheden det, der manglede. Vor villighed til forhandling manglede i sandhed ikke, og vi tog positiv stilling til de enkelte paragraffer, efterhånden som arbejdet skred frem. Udvalgets ærede formand ser på mig med lidt kritiske øjne, men udvalgsformanden vil formentlig indrømme, at der ikke er så forfærdelig langt mellem det, jeg her siger, og udvalgsformandens egen mening om forhandlingerne.

Thestrup: Jeg vil gerne sige til den højtærede økonomiminister, at vi gentagne gange her i denne sal har sagt, hvad det var, vi ville, både med hensyn til huslejeloven

og byggestøtteloven, og vi har også sagt det i udvalget. Linjerne har det ærede medlem hr. Lorentzen her kort trukket op, og det kan vel kun blive i al korthed, vi nu igen kan trække linjerne op. Men det er da også sagt så tydeligt, at ingen kan være i tvivl om vor mening. Jeg erkender, at vi ikke formelt har stillet ændringsforslag, for det anså vi for at være ganske forgæves, og vi fandt ikke nogen som helst nytte i at udarbejde et meget, meget stort antal ændringsforslag for så at få det hele stemt ned under behandlingen her. Men vi har ikke på nogen måde skjult, hvad vor opfattelse har været, og jeg kan ikke se, at det er andet end en til det alleryderste formalistisk betragtning — for ikke at sige det stærkere — at vi burde have stillet egentlige ændringsforslag.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Hvis det nu skulle gøres helt klart for befolkningen, hvilken huslejelovgivning og hvilken byggestøttelovgivning de to ærede partier ønskede gennemført, ville man så virkelig påstå, at de udtalelser af sporadisk karakter, der er fremsat her i tinget, giver et klart billede af, hvilken lovgivning man ønsker? Det er der ingen der kan påstå.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Lorentzen, der her gav en subjektiv fremsættelse af forhandlingerne i folketingsudvalget, at noget sådant ellers ikke hører til god parlamentarisk skik. Så føjede det ærede medlem til, at jeg manglede alle forudsætninger for at bedømme atmosfæren i dette udvalg. Det er muligt, men det gør i og for sig ikke noget, for det ærede medlem hr. Thestrup har i dag i høj grad rost den højtærede udvalgsformands ledelse af udvalgsarbejdet.

Det ærede medlem hr. Lorentzen søger nu i sidste øjeblik at give udtryk for sit partis og oppositionens forhandlingsvillighed: man ville gerne forstås, man ville gerne nå til et forlig om lejeloven. Til dem, der har hørt dette, vil jeg henstille at læse det ærede medlems tale ved anden behandling, en